

SỐ 332

KINH ƯU ĐIỀN VƯƠNG

*Hán dịch: Đời Tây Tấn, Sa môn Pháp
Cự.*

Nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại nước Câu Thâm, vua nước ấy hiệu là Ưu Điền.

Nước Câu Thâm có vị Bà-la-môn tên là Ma Hồi Đề, sinh được người con gái xinh đẹp, nét na, thế gian ít ai sánh bằng. Người cha thấy con gái hình dung thật là hy hữu, trong nước không ai hơn nên đặt tên là Vô Tỷ. Vua các nước lân bang, quan quyền, các trưởng giả đều đến xin đính hôn. Người cha nói:

–Nếu có thanh niên vị nào dung mạo đẹp bằng con gái tôi, tôi sẽ gả cho.

Bấy giờ, Đức Phật đi đến nước ấy. Vì Bà-la-môn thấy Phật có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, sắc thân vàng ròng rực rỡ, oai quang vô thượng, nên vui mừng nói:

–Con gái của ta được nơi xứng đáng.

Ông ta trở về nói với vợ.

–Chúng ta đã chọn được con rể cho Vô Tỷ, hãy mau mau trang sức cho con gái và dẫn nó đến đó.

Vợ chồng cùng nhau trang sức cho con gái bằng các loại hoa châu ngọc, anh lạc quý giá, sáng đẹp rồi dẫn con đến chỗ Phật.

Trên đường đi, người vợ thấy dấu chân Phật với những vân sắc

màu sáng rỡ, chẳng phải người thường có được, biết là của bậc Thiên Tôn, liền nói với chồng:

–Dấu chân của người này có những đường vân như vậy, chẳng phải là của người thường. Đây phải là bậc phi phàm, ắt là thanh tịnh, không còn dâm dục, sẽ không tự hạ mình lấy con gái chúng ta đâu.

Người chồng hỏi:

–Vì sao biết như vậy?

Nhân đó, người vợ nói kệ:

Người dâm đi nhón gót

Người sân đi nặng nề

Người ngu đi văng đất

Dấu này bậc Thiên Tôn.

Người Bà-la-môn nói:

–Người nữ biết không đúng. Bà không thích thì trở về đi.

Ông ta bèn dắt con gái đến gặp Phật, cúi đầu lễ nơi chân Phật và thưa:

–Bạch Thế Tôn! Bậc đại nhân thường khó nhọc chỉ dạy. Con không có gì cúng dường, chỉ có đưa con gái này, xin dâng Ngài sai bảo.

Phật bảo:

–Ông cho con gái ông là đẹp sao?

Đáp:

–Bạch Thế Tôn! Con sinh được đưa con gái này dung mạo rất xinh đẹp, thế gian không ai sánh bằng. Vua các nước, nhiều hào tộc đến cầu hôn mà con không ưng ý. Con trộm nghĩ: Đại nhân hào quang rực rỡ, hiếm có trên đời. Con muốn được dâng lên Ngài nên tự dẫn đến.

Phật bảo:

–Con gái ông đẹp ở chỗ nào?

Bà-la-môn đáp:

–Từ đầu đến chân, toàn thân không có chỗ nào là không đẹp.

Đức Phật bảo:

–Mê lắm thay nhục nhã! Ta quán thấy từ đầu đến chân không có chỗ nào là đẹp cả. Nếu trên đầu có tóc thì chỉ như lông nơi đuôi voi, đuôi ngựa mà thôi. Dưới tóc có đầu lâu thì xương đầu heo ở nhà đồ tể cũng như vậy. Trong đầu có não thì như chất bùn tanh hôi, mũi dãi bám dưới đất, người ta không dám giẫm đạp lên. Mắt là bọc chứa toàn là chất lỏng. Trong mũi có nước mũi. Trong miệng có nước dãi. Trong bụng có gan, phổi đều tanh hôi. Dạ dày, ruột, bàng quang tạo thành phân, nước tiểu hôi thối không thể nói được. Bụng là cái túi chứa đầy đồ bất tịnh. Xương tay, xương chân đứng vững nhờ gân liên kết và có da bao bọc, chỉ nhờ hơi thở mà hoạt động.

Ví như các bộ phận của người gỗ hoạt động, làm xong rồi ra từng chi tiết, tay chân rời ra ngổn ngang, người cũng như vậy, có gì đẹp mà so sánh?

Xưa kia, Ta ở nơi gốc cây Bối-đa, vua trời thứ sáu trang sức cho ba người con gái dung nhan xinh đẹp như hoa, cõi trời không ai sánh bằng, chớ nói chi hạng này, muốn phá hoại tâm đạo của Ta. Vì muốn thuyết giảng trong thân ô uế, Ta liền hóa chúng thành bà lão, thân hình già nua, không còn xinh đẹp nữa, nên xấu hổ bỏ đi. Nay cái đây phân này thì có gì luyến tiếc, hãy mau đem về đi, Ta không nhận đâu.

Nghe Phật thuyết giảng, người Bà-la-môn bỗng nhiên thấy xấu hổ, không một lời nói lại. Sau đó, lại bạch Phật:

–Nếu Ngài không nhận thì cho làm vợ vua Ưu Điền được không?

Phật không trả lời.

Người Bà-la-môn liền đem con gái mình đến dâng lên vua Ưu Điền.

Vua được người con gái ấy, rất vui mừng, phong cho người cha làm Thái phó, đưa người con gái vào cung, cho dùng các loại kỹ nhạc cùng cả ngàn người theo hầu.

Chánh hậu của vua phụng sự Phật, đắc đạo Tu-đà-hoàn. Người con gái này nói lời trau chuốt, tâu với vua. Vua bị mê hoặc, đem trăm mũi tên bắn vào chánh hậu. Hoàng hậu thấy tên bắn, không sợ hãi, không sân giận, một lòng nghĩ đến Phật, với tâm từ, quỳ xuống

hướng đến vua. Các mũi tên đều bay quanh hoàng hậu ba vòng rồi trở lại rơi trước mặt vua. Trăm mũi tên đều như vậy. Vua kinh ngạc, sợ hãi, liền cưỡi voi trắng, xe vàng, mau đến gặp Phật. Chưa đến nơi, vua đã xuống xe, hạ mình đi bộ, đến lễ nơi chân Phật, quỳ xuống thưa:

–Con có lỗi lớn đối với Tam bảo. Vì người con gái đẹp kia làm con buông lung theo tà dục. Đối với Thánh chúng của Phật, con có một niệm ác: dùng trăm mũi tên bắn vào đệ tử Phật. Con đem sự việc này trình bày với tâm sợ hãi, xin Phật Chí Chân rủ lòng từ bi vô lượng. Đệ tử bạch y mà lực từ bi còn đến như vậy, huống chi là Đức Phật Vô Thượng Chánh Chân. Nay con cúi đầu hối lỗi, xin quy y Tam bảo. Nguyên xin Phật từ bi rộng lớn, tha lỗi cho con.

Phật mỉm cười, đáp:

–Lành thay, đại vương! Biết việc ác đã làm mà sám hối, đây là việc của người trí. Ta ghi nhận tâm thiện của nhà vua.

Vua cúi đầu như vậy cho đến ba lần, Phật cũng ba lần chấp nhận. Vua lại cúi đầu lễ sát đất rồi lui ra ngồi một bên, thưa:

–Bẩm tính con hung hăng, ương ngạnh, buông lung, không có tâm nhẫn nhục, không trừ ba độc, vui thích làm việc ác, mê theo người con gái đẹp không biết điều ác, tự nghĩ: “Sau khi qua đời ắt sẽ bị đọa địa ngục”. Xin Phật từ bi thương xót giảng thuyết thói yêu quái xấu ác của người nữ, vào trong lưới đó ít có khả năng tự ra khỏi được. Con nghe nói họa này ắt phải tự mình răn giữ. Dân chúng trong nước, lớn nhỏ đều theo đấy để sửa đổi, giữ gìn.

Đức Phật dạy:

–Hỏi việc này sao lại hỏi sang việc khác?

Vua thưa:

–Việc khác hôm nào nói cũng không muộn. Người nữ làm mê loạn tâm ý, gây tai họa rất lớn. Không nghe họa này do đâu mà xa lìa. Xin Phật giải thích sự biến chuyển trong địa ngục và sự ô uế của người nữ.

Đức Phật dạy:

–Hãy lắng nghe! Người nam có thói xấu dâm dục thì đừng nhìn

con gái đẹp.

Vua thưa:

–Con xin vâng lời chỉ dạy của Ngài.

Đức Phật bảo:

–Hãy lắng nghe! Người nam có bốn điều xấu. Nên biết, ở đời có dâm phu thường tưởng thấy người nữ, nghĩ nghe tiếng người nữ đẹp, xa lìa chánh pháp, nghi ngờ điều chân chánh, tin điều tà vạy, bị lưới dâm ràng buộc, rơi vào chỗ mê mờ, bị dục sai khiến như người nô tỳ sợ chủ, tham ưa nữ sắc, không biết chín lỗ là đường xuất ra các thứ cấu uế. Ở trong dục mờ mịt như con heo nơi chuồng, không biết hôi thối, vui thích, cho là an lạc, không nghĩ đến đời sau sẽ bị đọa vào ngục Vô gián, chịu đau khổ vô cùng. Mê đắm dục lạc như người thường nuốt đằm dãi, máu mủ của mình; nên nói: người có thói dục quý trọng như ngọc, xem dục ngọt như mật. Đó là thói xấu thứ nhất.

Lại nữa, cha mẹ nuôi con, mang thai, sinh ra, nuôi từ lúc bé thơ cho đến khi khôn lớn, cực khổ không nói hết được. Đến lúc con trưởng thành, cha mẹ nghĩ đến nhà cửa, đã hết tiền của, chân mỗi gối dùn, lo việc gia thất cho con hoặc tìm ở nơi khác không kể xa gần, không lánh khổ cực. Người con mê đắm dục lạc, quên mất cha mẹ già yếu. Được vợ rồi, quý như vật báu, chỉ riêng vui dục lạc mà nghĩ xấu về cha mẹ, tin lời nói của vợ, hoặc đến nổi tranh cãi, không nghĩ đến thân mình do đâu mà có, phụ bạc ơn cha mẹ vô lượng. Đó là thói xấu thứ hai.

Lại nữa, người ở đời lao nhọc cực khổ, dốc hết sức mình, đến cả tài sản, có tâm thành tín, tôn trọng Sa-môn, Phạm chí, hiểu đời là vô thường, bố thí làm phước, sau mới lấy vợ, bị tình ái dâm dục làm mê hoặc, tự mình bị ngăn che, quay lưng với điều chân chánh, hưởng đến điều tà vạy là do nữ sắc. Nếu có tâm bố thí muốn nói lên thì bị vợ chặn đứng hạnh thanh tịnh, trở lại thành kẻ tiểu nhân, không hiểu biết lời dạy trong kinh Phật, chỗ hưởng về của họa, phước. Nếu bị rơi vào lưới nữ sắc ắt sẽ đọa vào đường ác, hoàn toàn không sửa đổi được. Đó là thói xấu thứ ba.

Lại nữa, làm con không nghĩ đến ân dưỡng dục, lấy hết tiền của không để cha mẹ sinh sống, chỉ chạy Đông- Tây tìm cầu nữ sắc,

đem bảo vật cho người phụ nữ hoặc giết sáu loại súc sinh cúng tế quỷ thần. Sau đó tụ tập uống rượu, ca múa, tìm mọi cách mời gọi nhau, thỏa thích gian tình và được sánh đôi, vui mừng không thí dụ nào nói cho hết được, bị dâm ràng buộc không còn biết gì. Khi ấy chỉ cho đó là vui, không biết sự ô uế của đường ác, sự thống khổ của địa ngục, một là đáng chê, hai là đáng sợ, ví như chó dại không biết điều sai quấy. Đó là thói xấu thứ tư.

Phật dạy:

–Người nam có bốn điều xấu ấy sẽ bị đọa vào ba đường ác. Nên suy xét lánh xa thói xấu này mới có thể thoát khỏi đau khổ. Lại lắng nghe Ta nói điều xấu của người nữ.

Phật liền nói kệ:

*Bị dục lạc sai khiến
Buông lung không thể an
Quen làm việc phi pháp
Sao gọi là bậc Hiền?
Dục là hạnh súc sinh
Do dục mình mang họa
Dồi ở nơi chuồng xí
Không biết là chỗ bẩn.
Như trùng trong chỗ tối
Không biết gì bên ngoài
Bị dâm dục ràng buộc
Thói ấy cũng như trùng.
Dâm đã không thấy đạo
Ngày đêm gieo căn tội
Hiện đời vua quan loạn
Trên dưới bị mê mờ.
Pháp vua bị sai lạc
Chánh pháp bị mờ昧
Nông phu bỏ việc làm
Người buôn đấm của báu.*

Hiện đời bị lao ngục
Chết vào ngục Thái Sơn
Sẽ chịu trăm điều khổ
Thống khổ không nói hết.
Nước đồng rót vào miệng
Núi đá đè nơi thân
Loại này có vô số
Khó nêu bày hết được.
Thường ở ba đường ác
Luân chuyển như xe lăn
Nếu ở đời có Phật
Mình lại không được nghe.
Người nữ là ác nhất
Làm nhân cho nạn khổ
Bị ân ái ràng buộc
Kéo người vào cửa tội.
Người nữ làm sao đẹp
Chỉ là túi phân tiểu
Sao không nhìn xét kỹ
Vì dấy mà mê cuồng.
Bên trong thật hôi bẩn
Bên ngoài được trang sức
Nhà chứa bò cạp độc
Dữ như rắn với rồng.
Như kiếm trong bao gấm
Lưỡi tốt bao mũi nhọn
Người ngu thấy như vậy
Vui chơi tự mang họa.
Người trí biết xả bỏ
Người si trúng thương chết
Dâm dục cũng như vậy

Ôm mũi nhọn tan thân.
Thấy mới liền chán cũ
Chỗ thích cũng vô thường
Lời là dao búa chặt
Nụ cười là gai chích.
Trong chứa độc ô ứ
Ngoài trang sức hoa hương
Người si tham dục vị
Không nghĩ họa về sau.
Ví như vị thuốc độc
Hòa vào nước ngon ngọt
Chỗ hướng đến đều hoại
Uống vào là mất thân.
Cũng như củi gặp lửa
Cỏ cây bị phủ sương
Thấy vậy không xét kỹ
Đó là rất mê muội.
Người nữ độc hơn đấy
Cỏ nên thấy bị thương
Đoạn dục để cầu đạo
Nên có dâm dục tình.
Thân nữ rất dễ ưa
Người si không thể dứt
Như lưới giăng bốn bề
Bỏ đạo như tơ tóc.
Người vốn gốc thanh tịnh
Như cá ở vực sâu
Người trí mới biết hiểu
Mắc lưới không ra được.
Lưới dục là như vậy
Trói buộc rất kiên cố

*Ném thân vào gai gổc
Có thể thoát ra được.
Ví như khỉ vượn đôi
Mong được quả chín cây
Say mê vào sắc dục
Bọn này chắc chắn đọa.
Cũng như cá mắc câu
Thieu thân vào ngọn lửa
Người ngu thấy vui mừng
Không nghĩ họa về sau.*

Nghe Phật thuyết giảng như vậy, vua Ưu Điền vui mừng, liền cúi đầu đánh lễ sát đất, bạch Phật:

–Con từ lúc mới sinh đến nay chưa được nghe nói về thói xấu của người nữ đến như vậy. Người nam thường tán loạn chạy theo sắc dục, mắc phải tội lỗi, chỉ vì không biết nên không điều phục tâm ý. Từ nay về sau, con hoàn toàn hối lỗi, xin quy mạng Tam bảo, không dám phạm nữa.

Thưa rồi, vua đánh lễ Phật, vui vẻ giã từ.

